

Разоуми ельлинскѣиѣ философы

Еврепидъ. въ зръцалѣ Ѹбо образъ познаваетъ се въ бѣсѣдахъ же пауче оумъ.

Тъже речетъ: хвощи съпрѣвиващи ти стидетъ се пауче не ли боатї се. стъиденїю бо прибываетъ чъсть страхъ же ненависть.

Дїогенъ речетъ: виждь тако ни единого дѣла мнозѣмъ времнемъ не Ѹтати се.

томъ же речетъ нѣкто: не мрѣ аще оутомлю тебе. онъ же речетъ: азъ же не оумрѣ аще не дрѣга и любима те не стѣжѣ себе.

Томъ же речетъ некто: како дїогенъ мльчитъ инѣхъ же оучитъ глаголати? онъ же речетъ: тако и встрѣило само не сеуетъ мзучеи ноже пауче съчительнѣише творить.

Демфръсть омилїискѣи речетъ: злаго мѣжа дарзи ни единого пользы имоуть.

Тъже речетъ: свѣренъ всѣхъ гароснѣише е жена. и не въззираи на очи женѣ блоудници медъ бо каплетъ ѿ оустъ ея красно и лѣпо глїетъ послѣжде горчанише жльчи и спрежа обрѣщеши.

Еремїа речетъ: многаци лъва ласкае оукротити жени же ласкае пауче бѣе на себѣ сътвараеши.

Анахрасисъ речетъ: Страшливѣи на себе впроужїа събираютъ неразѸмнѣи имѣнїа събираютъ.

Евагридъ. съ моудрѣиимъ моудрѣицѣмъ.

Црь дѸмае високаго стола сподобляетъ се а съ неразѸмнѣи дѸмае и малааго стола ѿпадетъ.

Стара Ѹчити и мрътва врачевати единое е и тоже. оувзи прѣжде съмръти мрътвь.

Аристотель. съ злѣиимъ прѣбъиваеи и самъ на послѣдкѣ зль изъидѣши.

Того же оукараше съжительница его глѸщи емъ почто снѣа своего нелюбъзнь прїемлетъ тако непотрѣбна соуща и речетъ: ѿ тебе естъ почто не любиши его? плюнѸвъ на землю речетъ: и се ѿ мене естъ али непотрѣбно.

Тъже речетъ: ни же винное питіе сласть иматъ кромѣ бѣсед, ни же бѣгатство кромѣ добродѣтели.

Кѣр, перскзи царь. видѣвъ нѣкоего ѿ опыченїа брани бѣжеща а сзврьстникѡ его тамо падши речетъ: не стѣдш ли се ѿ таковзихъ? единъ хотѣ живъ бѣгти.

Плоутарьх речетъ: над оумрьшимъ плачи тако оскоудѣ ѿ него оумъ :

Соломонъ. Сзъбѣзъмнзиимъ не ѣмножи реч и къ неразумномѣ не ходи не трѣбѣеть мести.

Иже нѣсть догль ѣма болѣ бо се безѣмїемъ водить.

Дѣвгнен. нѣци члци инѣх оучеть сами же своего ѣченїа не слышет. таковзи подобнзи сѣт гоуслемъ иже добръ глас испоуцаютъ сами же не слышетъ.

Плѣтарьхъ видѣвъ старѣ женѣ красецѣ се речетъ ей: аще къ живзиимъ готовиши се сзблзънила се еси. аще ли къ мрътвзиимъ то не лѣни се.

Тъже речетъ: бѣжзи пїаньства обѣцаго блѣда бестѣствѣ оца иже на безъоучїе не вѣть.

Тъже речетъ: моудръ безъ книгѣ подобнь е плотѣ безъ подѣпора. безъ вѣтра стоитъ а въ вѣтрѣ падеть.

Бѣзъ книге моужъ тако пѣтица безъ перїа. тако бо она обѣшаетъ и не можетъ възлѣтети тако же и оумъ не можетъ домѣслитъ се безъ книге.

Ливанїе речетъ: Дроуга лѣжива дрѣжба тако зимѣ слнце ѿ сѣ грѣеть а ѿ сѣ мръзнѣтъ.

Тъже речетъ: жена добраа въ домѣ тако оочи въ лицѣ а злаа тако болѣзнь въ лѣдвїахъ.

Нѣкто мѣжѣ мѣдрѣ имена полагаше злаа. онъ же рече: Гли братѣ понѣ добраа не оумѣши.

Анахрасисъ речетъ: ако нѣциіи градовомъ владють женами порабоцени соуть таковзи же прѣжде сзмръти мрътвзи.

Соломо речетъ: на рокъ ѣподоби се зломѣ подвигоположникѣ. тѣ(м) же мнозиіи злѣшише больша мѣста полѣчаютъ и ничто же вѣще вѣнчаваютъ се.

речетъ Сѣзиди ісакъ: члкъ мстив врач є дши.

Денисрад речетъ: Бгатсволюбціи и сребролюбціи не владють над своим и имѣніемъ нѣ хранителіе сѣть.

Сократъ речетъ: злаго мѣжа мльчанию блюди се іако ѿ таи ѡадѣцаго ѡа.

Ездаръ речетъ: Моуж крамоливъ вѣпадетъ вѣ зло а мльчаливъ и смѣрѣни вѣпадетъ вѣ добро.

Еремїа речетъ: Димзи грабѣщихъ разараеть гѣ а кроткихъ тврѣди сѣтвараеть и дльго живѣть а мзитоємце не спет се ни ризоємце.